

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA

3.Kf.27.049/2012/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Szolnoki Róbert Ügyvédi Iroda ügyintéző: Dr. Szolnoki Róbert ügyvéd által képviselt felperesnek a vezető főtanácsos által képviselt **Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat**a (1145 Budapest, Róna utca 135.) alperes ellen kárpótlási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. december 20. napján kelt 5.K.32.869/2011/3. számú ítélete ellen a felperes 4. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperest 1943. november 23. napján katonai szolgálatra sorozták be, majd szolgálatát 1944. december 20. napján a M. kir. 100/I. karhatalmi századnál kezdte meg honvédként. A karhatalmi századot 1945. január 15. napja után összevonták a 100/394 számú közérdekű munkaszolgálatos századdal, ahol a felperes szökéséig igazoltan összesen 4 napot volt.

A felperesnek az 1938-1945 közötti időszakban faji vagy nemzetiségi hovatartozás, illetőleg a náciizmus elleni magatartásuk miatt deportált, munkaszolgálatot teljesített vagy egyéb személyes szabadság korlátozása alatt állt személyek társadalombiztosítási és munkajogi helyzetének rendezéséről szóló 74/1991. (VI.10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) 1. § (1) b) pontja alapján nyugdíjmelésre jogosító hatósági bizonyítvány kiállítása iránti kérelmét az alperes a 657357/2/1992. számú határozatával elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy a leventeszolgálat teljesítése nem egyenlő a faji, illetőleg nemzetiségi hovatartozás vagy a náciizmus elleni magatartás miatt elrendelt munkaszolgálattal.

Az alperesi határozat felülvizsgálata iránt a felperes keresetet terjesztett elő, melyet az elsőfokú bíróság elutasított. A Korm. rendelet 1. § (1) b) pontja figyelembevételével arra a következtetésre jutott, hogy a felperes munkaszolgálatot ugyan teljesített, az azonban a felperest nyugdíj-kiegészítésre nem jogosítja, mert a felperes a jogszabályban előírt személyi feltételeknek nem felel meg. A felperes római katolikus vallású, magyar nemzetiségű és nem volt igazolt a náciizmussal való szembenállása sem. A felperes tehát nem faji, vallási vagy politikai okból teljesített munkaszolgálatot, behívója katonai és nem munkaszolgálatra szólt, saját nyilatkozata szerint is 1944. december 20. napján leventeként kezdte meg a szolgálatát. Felperes civil alakulatát 1945. január 15. napja után csatolták a 100/394

számú közérdekű munkaszolgálatos századhoz, azonban ennek oka nem a faji hovatartozás volt. Helyesen járt el ezért az alperes, amikor a felperes kárpótlási igényét elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen, a kereseti kérelem szerinti döntés meghozatala iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Állítása szerint zsidó kapcsolatai, nevezetesen felesége és felesége édesanyjának izraelita származása és katonaszökevény státusza miatt rendszerellenesnek, politikailag megbízhatatlannak tekintették és ennek okán kényszerült munkaszolgálatra.

Az alperes a fellebbezésre tett ellenkérelmében a Korm. r. alapján határozati érvei megismétlése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az egyebekben helyesen megállapított tényállást a másodfokú bíróság annyiban pontosítja, hogy a rendelkezésre álló okiratok alapján nincsen arra adat, hogy a felperes leventeként szolgált volna, erre életkora sem engedhetne következtetni, azonban az kétségtelenül megállapítható volt, hogy először honvédként, majd 4 napig munkaszolgálatos alakulatban teljesített szolgálatot.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Korm. r. 1. § (1) alapján hozta meg, melynek értelmében annak a személynek a nyugellátását, baleseti nyugellátását - ide nem értve a baleseti járadékot -, továbbá a nyugdíjfolyósító szerv által folyósított nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátását, aki faji, nemzetiségi hovatartozás vagy a nácizmussal szembenállása miatt 1938 és 1945 között b) munkaszolgálatot teljesített az 1945 és 1963 között törvénysértő módon elítéltek, 1956-os forradalommal és szabadságharccal összefüggésben elítéltek, valamint a korábbi nyugdíjcsökkentés megszüntetéséről, továbbá az egyes személyes szabadságot korlátozó intézkedések hatálya alatt állt személyek társadalombiztosítási és munkajogi helyzetének rendezéséről szóló 93/1990. (XI. 21.) Korm. rendelet (továbbiakban: R.) 1. § (3) bekezdésének és a 2. § (1)-(3) bekezdésének megfelelő alkalmazásával fel kell emelni.

Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott a Korm. r. szabályaira, és annak alapján helytállóan állapította meg, hogy a felperes által igazolt 4 nap munkaszolgálati idő nem tartozik a rendelet hatálya alá, annak alapján a felperes nem jogosult nyugdíjmelésre. Ítéletét helyesen indokolta azzal, hogy a csatolt dokumentumok, nevezetesen a zsoldkönyv, kimaradási engedélyek és a sorozási bizonyítvány alapján nem megállapítható, hogy a felperes katonai századát olyan faji, vallási vagy politikai okból csatolták a 100/394 számú közérdekű munkaszolgálatos századhoz, amely a felperest személyében is érintve nyugdíj kiegészítést megalapozó sérelem elszenvedését igazolhatná.

A munkaszolgálat a Magyar Királyi Honvédség által felállított négy faja (katonai, kisegítő, közérdekű, különleges) alakulat típusban teljesített katonai szolgálat

diszkriminatív formája. Az R. 15. § (5) bekezdése szerint az ilyen szabadságkorlátozás esetén, ha az faji vagy nemzetiségi hovatartozás vagy a náciizmus elleni magatartás miatt történt, külön jogszabály alapján az igénylő kárpótlásra jogosult. Ez utóbbi külön jogszabály az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló 1992. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Kpt.), amelynek 3. § (1) bekezdésének c) pontja rendelkezik a II. világháború alatt (1941. június 27.-1945. május 9.) faji, vallási vagy politikai okból teljesített munkaszolgálat miatt igényelhető kárpótlásról. Ezen a jogcímen is csak akkor volt lehetőség kárpótlás megállapítására, amennyiben a munkaszolgálat ténye, annak pontos időtartama, valamint faji, vallási vagy politikai jellege is bizonyított volt. A sérelem elszenvedésének tényét, valamint a kárpótlásra jogosultság tényét a kárpótlási törvények, a végrehajtási rendeletek, valamint a Legfelsőbb Bíróság 1/2002. számú Közigazgatási Jogegységi Határozata alapján a kérelmezőnek kell személyére szólóan, hitelt érdemlően, okiratokkal bizonyítania. A perbeli igény érvényesítését illetően sincs ez másképp.

A felperes fellebbezéséhez okirati bizonyítékként csatolta feleségének, illetve felesége édesanyjának keresztlevelét, melyből megállapítható volt izraelita származásuk, valamint a szintén zsidó származású ... halotti anyakönyvi kivonatát, aki a felperes állítása szerint segédkezett bűntudatában. A felperes által újonnan benyújtott dokumentumok sem alkalmasak azonban annak hitelt érdemlő bizonyítására, hogy a felperesnek faji megkülönböztetés okából kellett volna munkaszolgálatot teljesítenie ebben a 4 napban. Maga nyilatkozott úgy, hogy a német megszállóknak megrendült a bizalma a karhatalmista alakulatokban, ez volt az oka az összevonásnak. Így sikerrel nem bizonyította a nyugdíj-kiegészítésre jogosultság feltételeinek a fennállását. Ennek folytán jogszerűen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes helyesen döntött, a felperes a Korm. r. 1. § (1) b) pontja alapján nyugdíj-emelésre nem jogosult.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyja.

Az alperesnek a Pp. 78. § (1) és (2) bekezdése alapján költsége nem merült fel, így erről rendelkezni nem kellett.

Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés k) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2012. április 11. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,
Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró, Dr.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő